

ROSARIO TÉUSSI

ΑΠΟ ΤΑ "ΠΡΩΤΟΒΡΟΧΙΑ"

Πώς ήθελα τὰ βράδνα τοῦ χειμῶνα
Ἐσὺ κ' ἐγὼ σιμὰ χωρὶς μιλιὰ,
τὰ χέρια μας ν' ἀγγίζουν καὶ τὰ γόνα
καὶ νὰ σωπᾶμε μέσ' στὴ σιγαλιά.

Νὰ μὲ κοιτᾶς στὰ μάτια, κ' ἡ ματιὰ σου
ὄνειρα νὰ σκορπᾶ μεθυστικά,
καὶ πότε νὰ μ' ἀγγίζουν τὰ μαλλιὰ σου,
πότε τ' ἄσπρα σου χέρια μυστικά.

Καὶ πότε πότε νὰ σφαλνῶ τὰ μάτια
τάχα τε σὰν ὁ ὕπνος νὰ μὲ παίρνη,
καὶ στῶν μαλλιῶ σου τὰ χρυσὰ πλεμάτια
τὸ κουρασμένο τὸ κεφάλι μου νὰ γέρνη.

Πώς ήθελα τὰ βράδνα τοῦ χειμῶνα
ἐγὼ καὶ σύ, χωρὶς μιλιὰ σιμὰ μου,
τὸν ἄσπρο σου νὰ γύρης τὸν ἀγκῶνα
καὶ ν' ἀποκοιμηθῆς στὴν ἀγκαλιά μου.

Κ' οἱ οὐρανοὶ ν' ἀνοίγουνε ποτάμια,
κι ἀπ' τὴ βροντὴ τὸ σπίτι μας νὰ τρέμη,
καὶ νὰ χτυπᾶ ἡ ἔροχὴ πάνω στὰ τζάμια
κι ἀπ' ὄξω νὰ παλεύουν οἱ ἀνέμοι....

Ν. ΓΡΙΜΑΛΔΗΣ